

ходѣлъ при лѣкаваго Нектенави. Ёдинъ дѣнь Аристотель събралъ дѣцата, които бѣли въ школата мѣ, сичките ёдиновозрастни съ Александра, и ги наредѣлъ на два чина: на ёдиниятъ чинъ тѣрналъ Александра первостоятель, а на дрѣгитъ Птелемеа. Наредѣлъ ги чинно, и далъ на сичките по ёдно дърво въ рѣката, и повелѣлъ да се бѣе ёдната страна съ дрѣгата. Закачели да се бѣтъ, Сбаче Александръ влѣзналъ помеждѣ тѣхъ, сокрѣшилъ ги, навѣлъ на сичките, и завѣлъ ги на мѣстото си. Аристотель като видѣлъ това, почѣдилъ се и рѣкълъ: Много голѣмъ ще стане Александръ! Отишалъ и го фаналъ за рѣката, и мѣ рѣкалъ: Александре, ако станешъ царь, и Свладѣешъ сичкиятъ свѣтъ, какво добро ще ми направѣши; Александръ мѣ рѣкълъ: оучительо, ако бѣди това щото дѣмашъ, и станемъ самодѣржецъ на сичкиятъ свѣтъ, тебе ще направимъ голѣмъ человекъ, да си всегда съ мене. И Аристотель мѣ рѣкълъ: Прочее, радѣй се Александре, самодѣржче! защо на тебе ще дѣйде царството да властвѣвашъ сичкиятъ свѣтъ.

СМЪРТЬ НЕКТЕНАВОВА.

Ёдинъ дѣнь зѣлъ Нектенави Александра, и вѣскачилъ го на ёднѣ кѣла висока, за да мѣ пекаже планѣтите невѣснѣи. Александръ го пепыталъ тамо, и мѣ рѣкълъ; оучительо, ты като знаешъ тѣлкова, знаешъ ли и кога ще оумрѣши; Нектенави мѣ рѣ-